

РЕШЕНИЕ

№ 6516

гр. София, 27.10.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав,** в публично заседание на 14.10.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **4038** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на В. Д. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], чрез упълномощен процесуален представител адв. А. Т. срещу ревизионен акт №[ЕГН]/18.12.2013г., издаден от К. Г. Л., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. в частта, в която при оспорване по административен ред е потвърден с решение №249/19.02.2015г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт в оспорената част са установени задължения на жалбоподателя за довносяне за здравноосигурителни вноски за периода от 01.01.2006г. до 31.12. 2011г. включително в размер общо на 1436 лева главница и 258.98 лева лихви.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен. Основното възражение е че здравноосигурителните вноски се дължат на основание чл. 40, ал. 5 от КСО като за всяка година са внасяни авансови вноски в минимален размер. Жалбоподателят обаче е подал Г. и е внесъл здравноосигурителни вноски върху облагаемия доход вместо върху осигурителния доход в общ размер от 5947.20 лева, за целия период, която сума е недължило платена и се претендира за възстановяване. Здравно- осигурителните вноски са внесени върху декларирани доходи от наем, които доходи не са трудови и върху тях не се дължат здравноосигурителни вноски. Доводите се поддържат в хода на съдебното производство от процесуалния представител на жалбоподателя. Представени са писмени бележки с подробно

мотивирани съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт в оспорената част.

Ответникът по жалбата – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С. не представя становище и не се представлява в хода на съдебното производство.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от процесуално легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва акта. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Производството пред административния орган е започнало по подадено от В. Д. Т. искане за прихващане и възстановяване № 0394 -03- 199 от 15.10.2012г. на недължимо платени здравноосигурителни вноски за 2006г. в размер на 156 лева, за 2007г. в размер на 924 лева, за 2008г. в размер на 1 353.60 лева, за 2009г. в размер на 1 795.20 лева и за 2010г. в размер на 1 718.40 лева или общо в размер на 5 947.20 лева. По искането е възложено извършване на ревизия по чл. 129, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Заповедта за възлагане на ревизия е издадена от К. Л. Г., изпълняващ длъжността началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., оправомощена със заповед № РД – 01- 1354/01.11.2012г. на директора на ТД на НАП – С.. В предмета на ревизията са включени задълженията за здравноосигурителни вноски за периода от 01.01.2006г. до 31.12.2011г. За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад №1302707/13.05.2013г. срещу който е подадено възражение, прието частично за основателно. Издаден е ревизионен акт №[ЕГН]/18.12.2013г. от К. Г. Л., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., оправомощена със заповед за определяне на компетентен орган № К 1302707/16.10.2013г., издадена от оправомощен служител на ТД на НАП – С. със заповед № РД – 01-1219/01.10.2013г. на директора на ТД на НАП – С.. С ревизионния акт са установени задължения на жалбоподателя за довносяне за здравноосигурителни вноски за периода от 2006г. до 2011г. включително в размер общо на 1436 лева главница и 258.98 лева лихви, като е установено, че за процесният период няма подлежащи на възстановяване суми за здравни осигуровки и такива не са възстановени. При оспорване по административен ред ревизионният акт в тази част е потвърден. От фактическа страна в хода на ревизионното производство е установено, че за 2006г. жалбоподателят е подал Г., с която е декларирал доходи от наем в размер на 4800 лева. На 13.01.2006г. В. Д. Т. е внесъл еднократна вноска за здравно осигуряване в размер на 132 лева за 2006г., а на 11.05.2007г. е внесъл 156 лева вноска при годишно изравняване във връзка с декларираните доходи от наем. При ревизията е прието, че са налице надвнесени вноски за здравно осигуряване в размер на 85.92 лева, които са прихванати с ревизионния акт. За 2007г. е подадена Г. с деклариран облагаем доход от наем на недвижимо имущество в размер на 32 480 лева. През годината са внесени дължимите авансови вноски за здравно осигуряване в размер на 84 лева, а на 30.04.2008г. са платени 924 лева по декларираната сума за довносяне. Ревизиращите са приели, че са дължими за довносяне 4.80 лева върху които е начислена лихва. За 2008г. е подадена Г. с деклариран облагаем доход от наем на недвижимо имущество в размер на 61 200 лева, авансови вноски за здравно осигуряване в размер на 86.40 лева и сума за довносяне в размер на 1353.60 лева, изцяло платена. За 2009г. е подадена Г. с

деклариран облагаем доход от наем на недвижимо имущество в размер на 39 335.40 лева, авансово внесени осигурителни вноски в размер на 124.80 лева и сума за довносяне в размер на 1795.20 лева, изцяло платена. За 2010г. е подадена Г. с деклариран облагаем доход от наем на недвижимо имущество в размер на 28 327.70 лева, внесени авансови вноски за здравно осигуряване в размер на 202 лева и сума за довносяне в размер на 1718.40 лева, изцяло платена. За 2011г. е подадена Г. с деклариран облагаем доход от наем на недвижимо имущество в размер на 28 845.54 лева. Размерът на задължителните осигурителни вноски за здравно осигуряване по чл. 40, ал. 5 от ЗЗО е 202 лева главница, които са платени. За 2011г. е установен размер на вноската за здравно осигуряване от 1 718.40 лева главница и 182.43 лева лихви, които са установени като дължими с ревизионния акт.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Р. акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП, в кръга на определените му правомощия, съгласно заповед за определяне на компетентен орган №К1302707 от 16.10.2013г. Р. акт е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК, съдържа мотиви относно основанието и размера на установените задължения за довносяне. Р. акт обаче е издаден при неправилно приложение на материалния закон.

Между страните няма спор, че жалбоподателят през всички процесни периоди не е реализирал трудови доходи, а единствено доходи от отдаване под наем на недвижимо имущество. Съгласно чл. 40, ал. 5, т. 1 от ЗЗО като лице, което не подлежи на осигуряване по ал. 1, 2 и 3, жалбоподателят е длъжен да внася осигурителни вноски върху осигурителен доход не по-малък от половината от минималния размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица, определен със Закона за бюджета

на държавното обществено осигуряване - до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят, и извършват годишно изравняване на осигурителния доход съгласно данните от данъчната декларация, като окончателните осигурителни вноски се внасят в срока за нейното подаване. Жалбоподателят е избрал да се осигурява на минималния размер на осигурителния доход по чл. 40, ал. 5 от ЗЗО, като е внасял авансови вноски за всички процесни години върху така избрания от него минимален размер, посочено в Г.. Видно от Г. лицето е декларирало като осигурителен доход реализирания от него доход от отдаване под наем на недвижимо имущество, който доход е облагаем по ЗОДФЛ и ЗДДФЛ, но не е осигурителен доход по смисъла на чл. 40, ал. 1 от ЗЗО. Здравни осигуровки върху доход от наем не се дължат, поради което вписването в Г. на доходите от наем като осигурителен доход, различен от избрания минимален размер на осигурителния доход е в резултат на погрешно попълване на Г.. Внасянето на изравнителните вноски също е в резултат на допуснатата грешка при попълване на Г. и деклариране на осигурителен доход от наем, какъвто не подлежи на облагане със здравноосигурителни вноски. От съдържанието на Г. за 2006г., 2007г., 2008г., 2009г., 2010г. и 2011г. е видно, че не се касае за избран от жалбоподателя максимален размер на осигурителния доход във връзка с възможността по чл. 40, ал. 5 от ЗЗО, а за допуснатата грешка при попълване на Г. и неправилно деклариране на доходите от наем като осигурителни доходи.

Корекцията може да се извърши и в хода на ревизионното производство с оглед разпоредбата на чл. 106, ал. 3 от ДОПК. След като органът по приходите е установил допуснатата грешка е следвало да установи действителния дължим размер на здравно-осигурителните вноски в ревизионния акт и да възстанови с него недължимо платените суми. По направеното искане за възстановяване за 2006г. подлежи на възстановяване сумата от 156 лева, така както е заявена от жалбоподателя, защото авансовите здравноосигурителни вноски в минималния размер по чл.40, ал. 5 от ЗЗО са изцяло внесени. За 2007г. са внесени авансови вноски за здравно осигуряване в размер на 84 лева, с което годишният размер на задължението е изцяло платен. Допълнително внесена сума от 924 лева, платена във връзка с погрешно декларираните доходи от наеми като осигурителен доход за здравно осигуряване е недължимо платена и подлежи на възстановяване. За 2008г. авансовите вноски по чл. 40, ал. 5 от ЗЗО са изцяло внесени, допълнително са внесени и 1353.60 лева, представляващи здравноосигурителна вноска върху доход от наем, каквато не се дължи. Искането за възстановяване на сумата е основателно и за 2008г. следва на жалбоподателя да се възстановяват 1353.60 лева, недължимо платени здравноосигурителни вноски. За 2009г. авансовите вноски са внесени в пълния дължим размер по чл. 40, ал. 5 от ЗЗО като сумата от 1 795.20 лева, допълнително внесени здравноосигурителни вноски върху декларираните доходи от наем е недължимо платена и подлежи на възстановяване. За 2010г. авансовите вноски са внесени, допълнително внесените здравноосигурителни вноски в размер на 1 718.40 лева върху доход от наем подлежат на възстановяване. За 2011г., видно от таблицата на стр. 17 от ревизионния акт са внесени авансови осигурителни вноски в размер на 202 лева, но е декларирана сума за донасяне в размер на 1 718.40 лева, представляваща осигурителни вноски върху доходите от наем, която не е платена и е установена като дължима от страна на приходната администрация в ревизионния акт. Установеното задължение за внасяне за 2011г. е в нарушение на чл. 40, ал. 1 и чл. 40, ал. 5 от ЗЗО, защото с ревизионния акт са начислени здравно-осигурителни вноски върху доходи от наеми, каквито наистина са погрешно декларирани, но не се дължат. Следва ревизионният акт да се отмени в частта на установените с него задължения за внасяне за здравноосигурителни вноски, главница и лихви. Останалите недължимо платени суми подлежат на възстановяване, на основание чл. 128 и чл.129 от ДОПК, както и признатата с ревизионния акт сума за възстановяване за внесени здравни осигурителни вноски за 2006г. в размер на 52,80 лева при дължима вноска по калкулатора на НАП в размер на 79.20 лева и платена такава в размер на 132 лева. Общо за 2006г. на възстановяване подлежи сумата от 208.80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160 , ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 43 -ти състав :

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № [ЕГН]/18.12.2013г., издаден от К. Г. Л., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. в частта, в която с него за периода от 01.01.2006г. до 31.12.2011г. са установени задължения на В. Д. Т., [ЕГН] от [населено място], [улица] за донасяне за здравно-осигурителни вноски в размер общо на 1436 лева главница и 258.98 лева лихви.

ВЪЗСТАНОВЯВА на В. Д. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] недължимо платени здравни осигурителни вноски за 2006г. в размер на 208.80 лева главница и съответните лихви, за 2007г. в размер на 924 лева и съответните лихви, за 2008г. в размер на 1353.60 лева главница и съответните лихви, за 2009г. в размер на 1795.20 лева главница и съответните лихви и за 2010г. в размер на 1718.40 лева главница и съответните лихви.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията от страните.

СЪДИЯ: